

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2010-28

Een registeraccountant die de financiële administratie niet bijhoudt en na laat aan de Belastingdienst de nodige informatie te verstrekken, wordt voor twee maanden geschorst. Bij de schorsing speelt mee dat hij in 2004 voor een vergelijkbare onzorgvuldigheid is berispt.

Een registeraccountant in het zuiden des lands krijgt de opdracht om de administratie en aangiften te verzorgen. Zijn klanten verwijten hem dat hij zijn werk niet naar behoren heeft gedaan en dat hij ten onrechte geen beroepsaansprakelijkheidsverzekering heeft.

De Raad van Tucht Den Haag geeft de klagers gelijk. Als algemene regel geldt dat een registeraccountant zijn opdracht zorgvuldig moeten uitvoeren. De zorgvuldigheidseis kan met zich meebrengen dat de accountant bepaalde feiten en omstandigheden die van belang zijn schriftelijk moet medelen aan zijn opdrachtgever. In dit geval had hij de verzoeken en mededelingen van de Belastingdienst niet mondeling, maar schriftelijk moeten doorgeven aan de klant.

Het ontbreken van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering vindt de raad in strijd met de Nadere voorschriften inzake continuïteit van de beroepsuitoefening. In hoger beroep stelt het College van Beroep voor het bedrijfsleven vast dat de accountant onder meer heeft nagelaten de administratie bij te houden. Omdat de cliënten maandelijks aangifte omzetbelasting moesten doen, had de accountant de ontvangen en/of betaalde omzetbelasting moeten inboeken.

Dat de accountant mede hierdoor onvoldoende gegevens had om aangifte te kunnen doen, is op zichzelf onvoldoende om te zeggen dat hij tekortgeschoten is in de fiscale afwikkeling. Maar gezien zijn gebrekkige communicatie met de Belastingdienst is dat oordeel wel dege-lijk op zijn plaats. Zo heeft hij de Belastingdienst niet verzocht om uitstel en daarover evenmin overlegd. Ondanks een schriftelijke aanmaning van de Belastingdienst bleef de aangifte uit. En nadat de Belastingdienst een boekenonderzoek had aangekondigd, zegde hij meermaals toe de relevante stukken voor een bepaalde datum naar de Belastingdienst sturen. De Belastingdienst had op die datum echter niets ontvangen en

bleek daardoor uiteindelijk niet bereid tot nader overleg.

Ook in de communicatie met klagers is hij tekortgeschoten. Zij hadden behoefte aan informatie omdat de Belastingdienst ook bij hen de boeken zou komen controleren. Maar de accountant heeft geweigerd de klagers en zijn opvolger inzage te geven in de administratie en de gevraagde stukken te verstrekken. Volgens het college heeft de accountant ernstig onzorgvuldig gehandeld en onvoldoende acht geslagen op de belangen van zijn cliënt. Op zichzelf zijn de gedragingen van de accountant al voldoende om een zware maatregel als schorsing te rechtvaardigen. Omdat de accountant eerder (JT 2004-04) schriftelijk is berispt voor vrijwel identieke tekortkomingen legt het College een schorsing op van twee maanden.

1225/06.41

AWB 07/598

LJN BM1691

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-29

Van een zorgvuldig handelend accountant mag worden verwacht dat hij het jaarverslag waarover hij een oordeel velt vooraf laat ondertekenen door de directie.

Een registeraccountant geeft een goedkeurende verklaring af bij het jaarverslag van een middelgrote onderneming met schulden. Eén van de schuldeisers plaatst vraagtekens bij de handelwijze van de accountant. Zo zouden de goodwill en een schuld onjuist verwerkt zijn en stemt het jaarverslag niet overeen met de jaarrekening. Bovendien ontbreekt allerlei informatie in het jaarverslag.

Volgens de Accountantskamer is de schuld verwerkt op de balans en schrijft het Burgerlijk Wetboek (artikelen 2:397 lid 5 juncto en 2:375) niet voor dat de schuld afzonderlijk vermeld moet worden.

Voor de kosten van de overgenomen goodwill geldt hetzelfde. Op grond van (de artikelen 2:365 juncto en 2:397 van) het Burgerlijk Wetboek hoeven deze kosten niet nader te worden toegelicht. De Accountantskamer vindt dat de accountant ook terecht heeft verklaard dat het jaarverslag verenigbaar is met de jaarrekening. Dat het positieve resultaat op de jaarrekening volgens de klager uitsluitend voortkomt uit een andere

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

waardering van het onderhanden werk - zoals ook staat in de toelichting op de jaarrekening - wil nog niet zeggen dat deze informatie onjuist is.

De Accountantskamer is het wel met de klager eens dat de nodige informatie in het jaarverslag ontbreekt. Volgens artikel 2:391 van het Burgerlijk Wetboek hoort in het jaarverslag informatie te staan over personeel, investeringen, resultaatontwikkeling en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Het jaarverslag voldoet niet aan deze wettelijke eisen. De vraag is nu of de accountant deze tekortkomingen in zijn verklaring had moeten vermelden. Tot juli 2005 was (artikel 2:393 lid 5 van) het Burgerlijke Wetboek hierover volstrekt duidelijk: ja, dat moet de accountant. Een wetswijziging maakte aan deze duidelijkheid tijdelijk een einde. Maar uit de memorie van toelichting op de gewijzigde wet blijkt dat de wetgever deze plicht van de accountant niet heeft willen schrappen. Dus toen de accountant in juni 2008 zijn verklaring afgaf, was hij dus nog gewoon verplicht op de tekortkomingen te wijzen.

Door dat niet te doen heeft het accountant gehandeld in strijd met de (artikelen A-130.4 en A-150.1 van de) Verordening Gedrags Code. Omdat de regels op dit punt niet helemaal duidelijk waren, legt de Accountantskamer voor dit verzuim echter geen maatregel op.

De Accountantskamer tilt er wel zwaar aan dat de accountant zijn verklaring heeft gebaseerd op een ongedateerd jaarverslag, dat de directie pas drie maanden na afgifte van de accountantsverklaring heeft ondertekend. Dat druist volgens de kamer in tegen (artikel A-130.7 juncto punt 9) van de Nadere voorschriften Controle- en overige standaarden (NV COS) en punt 33 van het Stramien voor assurance-opdrachten. Die zeggen dat de accountant ervoor moet zorgen dat hij een geschikt en identificeerbaar object heeft voor zijn onderzoek. Van een professioneel, deskundig en zorgvuldig handelend accountant mag daarom worden verwacht dat hij het jaarverslag laat ondertekenen en dateren door het bestuur van de onderneming alvorens hij zijn accountantsverklaring opstelt. Door die ondertekening komt vast te staan dat het bestuur zijn verantwoordelijkheid neemt voor de ondertekende en beoordeelde versie van het jaarverslag. (De Accountantskamer wijst in dit verband nog op punt 54 van NV COS 700, de punten 12 en 13 van NV COS 580 en punt 28 van NV COS 2400).

De Accountantskamer waarschuwt de accountant omdat hij een basale zorgvuldigheidseis heeft overtreden, die bedoeld is om onduidelijkheid te voorkomen. De accountant heeft niets ondernomen om te voorkomen dat er onduidelijkheid

ontstond. Bij de keuze voor de waarschuwing houdt de Accountantskamer er rekening mee dat de gedeponeerde versie van het directieverslag overeenkomt met het exemplaar dat de accountant heeft beoordeeld en dat zijn nalatigheid geen nadelige gevolgen heeft gehad.

R590

AWB 07/1016

LJN BL9687

Annotatie bij JT 2010-29

In mijn herinnering is zelden, zo al ooit, eerder geklaagd over de inhoud van het jaarverslag, in de wandeling aangeduid als het directieverslag. De uitspraak dwingt tot zorgvuldigheid ter zake. Dat zal bij kleinere ondernemingen vaak lastig zijn, mede gegeven de praktijk om het directieverslag ter inzage ten kantore te leggen. Ik vrees dat dit bij navraag nogal eens afwezig zal blijken!

Ook onzorgvuldig was de afgifte van de verklaring bij een ongetekende (concept?) jaarrekening. De reeds jaren gangbare praktijk is dat de accountant de directie c.q. de raad van commissarissen mededeelt dat hij een verklaring volgens een concepttekst zal afgeven indien de gecontroleerde conceptjaarrekening ongewijzigd wordt vastgesteld.

Hans Blokdijk